

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-390/2011-01

Датум: 2. април 2012. године

Београд

Високи савет судства, одлучујући о приговору С.А. из Сремске Митровице, [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број: 119-05-00316/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, бр. 35/11 и 90/11), на седници одржаној 2. априла 2012. године, донео је

ОДЛУКУ

Приговор С.А. **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства, број: 119-05-00316/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број: 119-05-00316/2010-01 од 14.06.2010. године, С.А. [REDACTED] која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС”, број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У ставу другом исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 4. изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, С.А. [REDACTED] је изјавила 26.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије, побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а 20.11.2010. године изјавила је истом суду жалбу на одлуку од 14.06.2010. године и то због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Дана 15.01.2010. године изјавила је и Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије

против Одлуке о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС”, број 106/09 од 17.12.2009. године).

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, сматраће се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу, навела је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, да је доносилац одлуке није обавестио о постојању сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност и да оспорена одлука не садржи разлоге о битним чињеницама, да је донета у тајном и нетранспарентном поступку, са повредом права на изјашњење, равноправност и контрадикторност, са неједнаким третманом, као и да је то нова одлука која не садржи поуку о правном леку. Даље је навела да су учињене битне повреде поступка, да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, погрешно примењено материјално право, као и да су повређена њена права гарантована Уставом и Европском конвенцијом. Истакла је да се доношењем такве одлуке повређује право на суђење у разумном року, начело *ne bis in idem*, *in dubio pro reo* и претпоставка невиности, као и да у том поступку није вршено рангирање кандидата из реда судија.

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС”, бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС”, бр. 43/09, 22/11 и 33/11), заказала јавну расправу, која је одржана 27.12.2011. године, у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

На рочишту, подносилац приговора је изјавила да у потпуности остаје при свим наводима из приговора и доказа који су уз приговор поднети, да је Високи савет судства у образложењу оспорене одлуке погрешно и нетачно утврдио чињенично стање у погледу њене оспособљености. Навела је да је искључиво поступала у материји привредних преступа (Пк и Пки) и стечаја и да је испунила норму, да су ванпарницу радиле све судије и судијски сарадници, па чак и председник суда и да је општепознато како се решавају предмети у ванпарници по жалбама, више ван меритума, него у меритуму.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу оспособљености, обзиром да подносилац жалбе, у периоду који је сагледаван, није имала задовољавајући однос броја решених предмета мериторно и на други начи у ванпарничној материји (Р), а према извештају о

раду Трговинског суда у Сремској Митровици. Подносилац жалбе је у току 2006, 2007. и 2008. године према извештају од укупно решених предмета у ванпарници- 375, мериторно решила 67, а на други начин 308, те се овај однос, где се преко 80% предмета решено на други начин, не може узети као задовољавајући. Високи савет судства је ценио да је подносилац жалбе у наведеном периоду поступао и у материји привредних престапа и стечаја, али налази да број примљених предмета у овим материјама на годишњем нивоу (2006.-Пк и Пки-39, Ст-3, 2007.- Пк и Пки-65, 2008.- Пк и Пки- 140), малог обима да би се значајније одразио на поступање судије у материји ванпарнице. Осим наведеног, Високи савет судства је имао у виду да подносилац жалбе и поред прилива предмета у материји привредних престапа (Пк и Пки) који је био мањег обима, је на крају 2006. године имала у овој материји укупно 13 предмета у раду, на крају 2007. године 40 предмета у раду, а на крају 2008. године укупно 98 предмета у раду, што значи да се број предмета у раду из године у годину повећавао, чиме је подносилац жалбе показала недовољан ниво ефикасности у овој материји. На овај начин, по оцени Високог савета судства С.А. није показала задовољавајући ниво оспособљености .

Из изнетих разлога у оспораваној одлуци, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу оспособљености, а у вези члана 14. став 1. тачка 2. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Из извештаја о раду Трговинског суда у Сремској Митровици за 2006, 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора имала следеће резултате:

У 2006. години у Пк, Пки, Пкр материји имала је укупно у раду 66 предмета, решено 66, од тога мериторно 27, на други начин 39, нерешено 13 предмета.

У Ст материји имала је укупно у раду 5 предмета, решено 3, од тога мериторно један, на други начин 2, нерешено 3 предмета.

У Р материји имала је укупно у раду 128 предмета, решено 127, од тога мериторно 65, на други начин 62, нерешено један предмет.

У 2007. години у Пк, Пки, Пкр материји имала је укупно у раду 78 предмета, решено 38, од тога мериторно 17, на други начин 21, нерешено 40 предмета.

У Ст материји имала је укупно у раду 2 предмета које није решила.

У Р материји имала је укупно у раду 127 предмета које је решила на други начин.

У 2008. години у Пк, Пки, Пкр материји имала је укупно у раду 194 предмета, решено 114, од тога мериторно 60, на други начин 54, нерешено 80 предмета.

У Ст материји имала је укупно у раду 2 предмета које је решила.

У Р материји имала је укупно у раду 121 предмет које је решила и то мериторно 2, а на други начин 119.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду, Високи савет судства налази да подносилац приговора у току извештајног периода од укупно решених 375 предмета у ванпарници, мериторно је решила 67, а на други начин 308 предмета, што значи да је преко 80% предмета решено на други начин. Подносилац приговора је

поступала и у материји привредних престапа и стечаја. Број примљених предмета у овим материјама на годишњем нивоу је малог обима да би се значајније одразио на поступање подносиоца приговора у материји ванпарнице. Осим наведеног, Виски савет судства је имао у виду да се број предмета у материји привредних престапа из године у годину повећавао. На крају 2006. године било је 13 предмета, на крају 2007. године 40 предмета и на крају 2008. године 80 предмета, чиме је подносилац приговора показала недовољан ниво ефикасности поступања у овој материји. На овај начин, по оцени Високог савета судства, С.А. није показала задовољавајући ниво оспособљености.

Дакле, у конкретном случају је утврђено да подносилац приговора испуњава услове у погледу стручности и достојности, али не испуњава услов у погледу оспособљености. Међутим, за вршење судијске дужности испуњеност критеријума стручности и достојности није само по себи довољно за уважавање приговора. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове у погледу стручности, оспособљености и достојности за вршење судијске дужности, те имајући у виду да подносилац приговора не испуњава услов у погледу оспособљености, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и следствено томе, за престанак судијске дужности.

Имајући у виду напред наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и заснована на закону.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да С.А. не испуњава услове из члана члана 45. Закона о судијама у погледу оспособљености, а у вези члана 14. став 1. тачка 2. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви Високог савета судства